

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3478/2019
31.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Бранислава Поповац, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизијама тужилаца ББ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ... и ЕЕ из ... и туженог, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2702/18 од 15.05.2019. године, у седници већа одржаној 31.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца ББ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ... и ЕЕ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2702/18 од 15.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2702/18 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 33/17 од 07.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и ВВ, па је утврђено да су незаконита решења туженог и то: решење бр. .. од 12.11.2010. године и решење бр. .. од 15.11.2010. године, на основу којих су тужилцама АА и ВВ, отказан уговор о раду и обавезан је тужени да тужиле врати на рад. Ставом другим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ББ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, којим је тражено да се утврди да су незаконита решења туженог бр. .. од 28.10.2010. године, бр. .. од 12.11.2010. године, бр. .. од 12.11.2010. године, бр. .. од 12.11.2010. године и бр. .. од 12.11.2010. године, на основу којих је овим тужиоцима отказан уговор о раду, те да се обавезе тужени да наведене тужиоце врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилцама АА и ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 548.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 213.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2702/18 од 15.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 33/17 од 07.02.2018. године у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужилаца ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ и потврђена првостепена пресуда у другом и четвртном ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, као и тужени су благовремено преко пуномоћника изјавили ревизије, обе парничне странке због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитијући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. истог ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код туженог на пословима инкасанта на наплатној станици у ... по Анексима уговора о раду који је прописивао обавезу сваког тужиоца да у поступку наплате путарина поштује Правилник о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта IV бр.953-03-2393 од 14.03.2008. године. Тај Правилник је престао да важи дана 07.06.2010. године и истог дане је ступио на снагу нови Правилник о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта. Међутим, оспореним решењима о отказу уговора о раду, тужилама АА и ВВ је стављено на терет да су, у периоду од 08.06.2010. године до 28.06.2010. године, вршиле наплату путарине по магнетној картици у затвореном систему наплате супротно прописаној процедури рада и дужности инкасанта из претходно важећег Правилника од 14.03.2008. године. Тужиоцима ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, отказан је уговор о раду због тога што су до 07.06.2010. године вршили наплату путарине по магнетној картици у затвореном систему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта из 2008. године. Стављено им је на терет да су учинили повреде радних обавеза које се односе на невраћање кusura учесницима у саобраћају, злоупотребу магнетних картица у вези са заменом магнетних картица између возача и пропуштање да се у књигу упишу подаци о невршењу прекатегоризације возила, уновчавању бонова, на начин одређен у оспореним решењима. Пре престанка радног односа, тужиоци су упозорени на разлоге за отказ уговора о раду, а упозорење је потписао директор Сектора за правне, имовинске, кадровске и опште послове на основу овлашћења генералног директора туженог од 18.03.2008. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама одлучено о тужбеним захтевима, уз јасне и потпуне разлоге које прихвата

ревизијски суд, па стога наводи подносилаца ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Правилна је оцена нижестепених судова да застарелост за давање отказа није наступила, јер од дана када је директор туженог обавештен о чињеницама и доказима који су основ за давање отказа до доношења оспорених решења није протекао рок од три месеца из члана 184. став 1. Закона о раду.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 54/09), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: ако је запослени својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Правилник о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта IV бр.953-03-2393 од 14.03.2008. године прописује посебну процедуру рада за све запослене који раде са новцем. По доласку на посао, запослени уписују износ личног новца у Књигу личног новца и исту одлажу на посебно предвиђено место. Место за одлагање личног новца и Књиге одређује шеф Одсека. Правилник прописује забрану држања личног новца ван прописаног места. Инкасант је дужан да у току своје смене уписује све спорне ситуације са тачним временом у Кабинску књигу. О свим нерегуларним ситуацијама у току смене, непосредни извршилац је дужан да сачини службени белешку коју оверава одговорно лице. Инкасант врши наплату путарине тако што најпре визуелно одређује стварну категорију возила и тај податак уноси у рачунар. У затвореном систему наплате путарине, инкасант узима картицу и убацује је у читач (МАГ), а у отвореном систему потврђује категорију. Након појаве цене на екрану, укуцава тачан примљени износ новца од учесника у саобраћају, а по пријему тог износа потврђује наплату и издаје одштампану признаницу о извршеној наплати путарине. Уколико учесник у саобраћају не преузме признаницу, инкасант је дужан да исту поништи цепањем преко пола и баци је у корпу за отпатке – одмах, пошто возило пређе механичку баријеру, а у сваком случају пре одређивања категорије следећег возила које долази на наплатно место. Прекатегоризација се врши када се утврди неусклађеност између визуелно утврђене категорије возила од стране инкасанта и стварне категорије, а обрачун путарине се врши на основу података о стварној категорији возила. Прекатегорисана картица се убацује у кутији за аномалије, пошто се на њеној полеђини констатује са које на коју категорију возила је извршена прекатегоризација, време наплате и ИД код инкасанта. Инкасанту је забрањено да уновчава бонове туженог. Запослени су у обавези да поштују Правилник у поступку наплате путарине, што је као обавеза предвиђено Анексом уговора у раду за сваког тужиоца.

Имајући у виду да су тужиоци ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ у описаним ситуацијама, приликом обављања послова свог радног места поступали на начин који је забрањен, односно супротан одредбама Анекса уговора о раду и одредбама општег акта туженог - Правилника о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта од 14.03.2008. године, и по становишту Врховног касационог суда, постојао је основ за отказ уговора о раду применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду. Доношењу решења претходило је писмено упозорење тужиоцима о постојању разлога за отказ

уговора о раду, чиме је поштована и одредба члана 180. став 1. и 2. Закона о раду. Имајући у виду да је тужиоцима законито престао радни однос, то нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду, да се тужиоци врате на рад. Стога, нису основани наводи ревизије тужилаца о погрешној примени материјалног права.

Тужиљама АА и ВВ је незаконито престао радни однос, јер им је уговор о раду отказан због повреда радних обавеза и процедура утврђених Правилником о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта од 14.03.2008. године, иако је у време учињених повреда (после 07.06.2010. године) био на снази нови Правилник туженог који је ступио на правну снагу 07.06.2010. године. Правилно је другостепени суд оценио ирелевантним жалбени навод, који тужени и сада истиче у ревизији да и претходни и важећи Правилник садрже иста нормативна решења. Тужени је био у обавези (пропустио је) да по ступању на снагу новог Правилника, изврши измену Анекса уговора о раду за тужиље АА и ВВ, усаглашавањем уговора са важећим интерним актима. Стога су решења о отказу уговора о раду тужиљама правилно поништена као незаконита.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић